



ZALÁN TIBOR

Kitiltották a Drónokat*

A SZEREPLŐK BEMUTATÁSA – A DARAB RENDEZŐJE ÁLTAL

Drón Jánosné – úgysis, mint Margit, kemény, de magában el tud lágyulni

ifj. Drón János – úgysis mint néhai Drón János fia, lágy, de magában el tud keményedni

Drón Rebeka – úgysis, mint néhai Drón János lánya, se nem lágy, se nem kemény – kicsit szertelen lány

Irina – ukrán leányka, ifj. Drón János szerelme, költői lélek és tán teremtésbeli vétek

Misa – kocsmáros, egy félreolvasás miatt a Drónok megveszekedett ellensége lesz, amúgy álmodozó

Rendező – úgysis, mint aki beolvassa a szerzői utasításokat, semleges az ügyhöz

Játszódik egy határmenti kisfaluban, ahol a drónok még igazi Drónok voltak, mint egykoron – kár, hogy a felolvasásban nem látszik a nagy meg a kis betű közötti különbség

I. JELENET

Játszódik a kis falunak az egyik kis házában, amelyik nem is olyan kicsi. Mondhatni elég nagy, rossz nyelvek hívták a házat a háta mögött drónvárnak is. De a ház mérete nem fog látszani, tehát, nincs jelentősége a méreteknak ebben az esetben. Történetünk kezdetén még csak Drón Jánosét bírjuk a színen. Diót tör. Magában beszél, mint a diótörők általában, úgy karácsony tájban. Ilyenkor, töréskor, az emberek óhatatlanul költőkké lényegülnek át...

ANYA A kurva anyját ennek a sok diónak. Mennél többet török, annál több marad a zsákban. Ha nem töröm, akkor meg nem fogyik. Tehát törni köll. A diónak 8 pozitív hatása van a szervezetre. 1 – vérnyomás. 2 – kolleszterin. 3 – keringés. 4 – E-vitamin. 5 – cukorbetegség. 6 – terhesség. 7 – jótékony ásványi anyagok. 8 – egészséges bőr. Eltanultam az újságokból. Szokom a női rovatot olvasgatni. Ezt-azt, ami érdekel. Szegény Jánosom soha nem foglalkozott az egészségével. El is ment hamar. Igaz, hogy a ló rúgta mellbe az istállóban, de ha nem rúgja mellbe, annak akkor is mindegy lett volna már. Halálra volt ítélve. Se

* A 2016-os győri meghívásos drámaírói verseny (Garaczi László, Pozsgai Zsolt, Zalán Tibor) győztes műve. Egy éjszaka kellett egyfelvonásos darabot írni a Kisalföldből választott hírre: „Kitiltották a drónokat”. A színpadi „jelentkezés” öt díjából négyet megnyert: a legjobb drámaíró, színész, színésznő – és a a közönség díját.

a vérnyomása, se a kolleszterinje, se a keringése nem volt már semmi se neki. Az E-vitaminról meg akár ne is beszéljünk. Cukorbeteg is lehetett, mert folyton ivott. Azok isznak folyton, a cukorbetegék. Lehet, hogy a részegeskedéseivel a cukorbetegségét próbálta leplezni. Isznak, azután leesik előbb a nagylábujjuk, aztán többi ujjuk is, szépen sorban, csak úgy lerohad, majd; lassacskán megvakulnak... A Jánosom lábát nem láttam lerohadni, mert nem nagyon mutogatta; amikor lefeküdt, én már aludtam, amikor felkelt, én még aludtam. A pilinckézéről meg már régen leszoktunk... Lehet, hogy tényleg lerohadt neki, elég lassacskán járt. A terhesség, ugye, nála nem jöhetett szóba, mint veszélyforrás, de a jótékony anyagok azért ráfértek volna a köhögős, krákogós szervezetre. A bőre meg olyan volt, mintha penészedett volna. Az is lehet, már életében penészedésnek indult a János. De hát, minnek beszélek én most róla, amikor életében is untam, halálában is unom, beszélni meg róla leginkább unok. Na, de elég a romantikából, valaki úgyis gyön.

Drón János lép be, meglehetősen lehangolt a képe. Az ilyenre mondják, hogy lógatja az orrát. Valami baja lehet, hogy ennyire le van lassulva, ki van tágulva az orrcimpája, néha nagyokat fújtat, olyankor féltő, hogy a takony előhabzik az orrlyukakból. Hogy mégse, az talán a szerencsének és annak köszönhető, hogy nincs eléggé megfázva hozzá.

JÁNOS Aszt már észre se veszi, hogy megjöttem.
ANYA Há, ha köszönnél, jelentősen megkönnyítenéd a dolgomat.
JÁNOS Adjon isten, édesanyám!
ANYA Ennyire azért nem kellene! Van visszafogottabb verzió?
JÁNOS Csókolom... a kezeidet...
ANYA A kezeimet csak hagyjad békén, látod, hogy töröm a diót.
JÁNOS Dolgos kezet megcsókolni... hm... szerencsét hoz.
ANYA Ez marhaság. Ezt most találtad ki! Dolgos kezet megcsókolni annyit tesz, hogy koszos lesz tőle a szád. Meg büdös. Vagy a szádtól az ő keze. Büdös. Nincs eldöntve. De mit fecsegünk itt összevissza. Hamar hazajöttél.
JÁNOS Ja. Hamar.
ANYA Aszt, a Kambodzsában se voltál?
JÁNOS Lenni voltam, de nem sokat. Kicsinyeget.
ANYA Nem volt társaság, hogy nem sokat?
JÁNOS Az tán még lett vóna.
ANYA Nem volt ital?
JÁNOS Az tán még lett vóna.
ANYA Akkor hát mi nem vót, ha minden lett vóna?
JÁNOS Semmisse vót.
ANYA Milyen mise?

JÁNOS Jó a maga füle, nem hallotta félre. Nem beszéltem én semmiféle miséről. Csak ez az átkozott Misa... ez mindennek az oka.
ANYA Eddig jóba voltatok, nem?
JÁNOS Kutya-macska barátság volt ez eddig is.
ANYA Aszt most meg nem vagytok már jóba.
JÁNOS Aszt most már nem vagyunk jóba.

Rebeka jön vidáman, hol az anyjára nevet, hol a testvérére, de azok csak fancsali képpel bámulják. Életvidám lánynak látszik, mi több, élvetegnek, ami elűt a család savanykás alapozásától. Akkor is kacér a tekintete, ha nincs kinek kacérkodnia, magában és magával játszik, de nem játssza meg magát. Formás lány, aki maga is formát tud adni magának.

ANYA Mit vigyorogsz itt, mint akit boszni visznek?
REBEKA És ha onnan jöttem éppen? És vinni se nagyon köllött oda?
ANYA Azt tudjam én meg! A derekadat verem le. De annak is... meg amannak is...
REBEKA No, csak verje le a derekát minden nemzőképes egyednek a faluban. Nem sok dóga lesz, hát hamar végez. *(Az öccsére néz, utánozza, elfincsorodik, de az nem mosolyodik el rajta, grimaszokat vág, de Drón János rezzenéstelen arccal, mi több, érezhető idegességgel figyel, hogy mit művel.)* Hát ebbe a jámbor bakszamárba meg mi ütött? Ha nem vigyázok, még oldalba talál rúgni.
ANYA Rúgott ez az elébb eleget. Port a kocsmában. Össze van veszve a Misával.
REBEKA E' hát a gond? Ihat itthon, maradt elég az öregürl.
JÁNOS Az nem olyan – az itthon. Meg az itthoni... Az olyan... önkielégítés...
ANYA Jók jutnak neked is eszedbe, te golyhó! Nem szeretem, ha csúnyán beszéltek. Jegyezd meg, már rég kinőttél abból a korból, hogy a fütyiddel játszogassál, kisfiam. A borról volt szó, amit itthon is megihatsz.
JÁNOS Komoly ember kocsmában iszik. Azé van a kocsmá, hogy komoly ember ott igyon.
REBEKA Aszt nem mindegy neked, hogy szeret vagy nem szeret a kocsmáros Miska? Aszt kérd a fröccsöt, aszt idd meg tisztán.
JÁNOS Nem olyan egyszerű. Nem úgy van most, mint volt régen, de nem úgy van most, mint volt régen, ismétlem magamat, s nem úgy van most, mint volt régen, nem az a nap süt az égen, nem az a nap, sem az a hold, nem az a szeretőm, ki volt...
ANYA Te jó ég! Még Irinával is összevesztél?
JÁNOS Dehogya veszttem össze. Gyön az én galambom, virágszálam, nefelej-csem, zombéki kikerics (ha van ilyen, ha nincs...) nemsokára. Ez csak egy nóta vót prózában elővezetve.

ANYA Tudod, hogy mit vezetgessél elő drága egy fiam Rózában, és hova, és kivel, és kire föl... le... meg föl... meg le...
 JÁNOS Maga meg álljon már le, és csak törje megcsendesedve a diót! Asszony-nak a diótörő vájling fölött a helye, nem a tyúkok kárálló rúdján!
 REBEKA Na, ki vele, mi a fene nagy összeveszés oka? Mi történt ott a Kambod-zsában?
 JÁNOS Iszonyú dolgok ottan történtek. Bemegyek, kérek egy pálinkát, meg egy nagyfröccsöt tisztán.
 REBEKA Bemész, kérsz egy pálinkát, megy egy nagyfröccsöt tisztán. Ez tiszta sor. Eddig is bementél minden nap elestvéledvén, kértél egy pálinkát, meg egy nagyfröccsöt tisztán.
 JÁNOS Most is így tettem. Erre az a szarzsák kocsmáros Misa a pálinka és a nagyfröccs helyett élem tolja a mai újságot, és mutatja a cikk címét: Ki-tiltották a drónokat Kambodzsából.
 ANYA Ez volt a cikk címe?
 JÁNOS Hát ez, hogy rohadna le, aki kitalálta.
 REBEKA Erre te?
 JÁNOS Erre én mondom neki, na és, most akkor hova szarjak? Ezt így mondtam neki, nem teljesen szabatosan, de a számat éppen ez hagyta el akkor, ott.
 ANYA Helyénvaló, jó beszéd volt. A szavakat akkor köll használni, amikor köllenek. Erre ő?
 JÁNOS Erre ő azt mondja, menj ki barátocskám, de így, barátocskám, csicsegye, mint a felpuffadt béka, a kocsmá elé, és jó hangosan olvasd el, mi van a kocsmá homlokára írva!
 REBEKA Erre te kimentél?
 JÁNOS Ki hát. Jóllehet, a szaros kölykök is tudják, mi van a kocsmá homlokára írva.
 REBEKA És kellő hangosan felolvastad.
 ANYA Szóval, felolvastad... jó hangosan... úgy kellőn.
 JÁNOS Kimentem. Felolvastam jó hangosan. Úgy kellően. Kam-bod-zsa.
 ANYA Az, az. Kam-bod-zsa. Nem is olvashattál mást.
 REBEKA Kam-bod-zsa. Valóban nem olvashattál mást.
 ANYA Na aztán, ha az van kiírva, hogy Kam-bod-zsa? Akkor meg mi van?
 REBEKA Hát, ha úgy van kiírva, nem olvashatod azt, hogy Beyrút!
 ANYA Ezt tisztáztuk. Felolvastad. Aztán?
 JÁNOS Felolvastam, aztán vissza akartam menni a kocsmába, hogy a pálinkámat meg a nagyfröccsömet tisztán megigyam, de elállja az utamat az a féreg Misa. Hát nem az előbb olvastam fel neked, hogy a Drónok ki vannak tiltva Kambodzsából? – ripakodott rám, de úgy, hogy min-denki hallhatta, bár a kocsmá üres volt éppen.
 ANYA Aszt mi az a drónok?

REBEKA Talán a nevünk.

Irina érkezik, ideje már, csupa jókedv, meg honderű. Domborodik, ahol kell, horpad, ahogy megkívánja az illem, az egész lány merő báj, mintha tündér csöppent volna a fanyűvők kérges birodalmába. Dudorászik, mert a dudorászás a legjobb antré egy ilyen zavaros jelenetbe.

*Száll a drón az erdő fölött,
mint a sárkány világ fölött,
alig berreg, ám de halad,
hasán ragad minden adat,
hasán ragad a lenti táj,
tán még az is, ha kicsit fáj
valakinek foga, fara,
vagy hanyagolt az udvara,
száll a kis drón, zümi-zümi,
ez a nóta kicsit gumi,
gumi nő, guminó,
gumidominó!*

A többiek tátott szájjal hallgatják, bámulják a lányt, mintha sem a fülüknek, sem a szemüknek nem hinnének, pedig sem a fülük, sem a szemük nem hagyta cserben őket. Irina, mint egy kerge kis lepke (vagy birka, kinek mit diktál az izlése) körbe szökdecsel, és cuppantósan megcsókolja őket. Jánosnál nem cuppan, alighanem komolyabb tételbe gabyodnának bele, ha nem szólalna meg Margit, anyafarkas-szerepben.

ANYA Nonono-nánáná, hát né má'!

IRINA Mi ütött belétek? Úgy néztek rám, mintha én lennék a kisjézus.

JÁNOS Te, Irina, te, Irinate, mit is énekeltél az előbb?

IRINA Ja, ez nálunk most a legújabb sláger. A drónokról szól.

ANYA Rólunk?

IRINA Hát, nem feltétlenül. Ja, tényleg, hát ti is Drónok vagytok, majdnem elfelejtettem. De vannak másfajta drónok. Drónok kisbetűvel. Csak az a beszédben nem látszik.

REBEKA Azok meg kicsodák? Azok, amiket kitiltottak Kambodzsából?

IRINA Azok hát. És nem csak Kambodzsából. Tokióból, az osztrák sípályákról, a dubaji nemzetközi repülőtérről, a Yosemite nemzeti parkból amerikában, és az oroszok Pjongcsangból is. Hogy ne is soroljam tovább.

JÁNOS Bennünket meg a Kambodzsából tiltottak ki, Irina.

IRINA A Kambodzsából? Miért, János?

JÁNOS Mert a helyi újságban az állt, hogy Kambodzsából kitiltották a drónokat. Az a faszfej simaagy Misa meg úgy döntött, mivel ebben a sárfé-

szekben egyedül képviseli Kambodzsát, kitilt bennünket, mint Drónokat a kocsmájából. Még nemzetközi egyezményekre is volt pofája hivatkozni velünk szemben. Hogy majd megnézhetjük magunkat Hágában, ha befőátlankodunk a kocsmájába.

IRINA Szennyes kéz szennyet most magáról, ú mosd le vihar a szégyent a babámról, mossad le a köpést is a kabátról...

JÁNOS Irinám, édesem, ne most éld ki költői hajlamaidat, bár kétségtelenül nagyon jól esett, amit elzengtél volna itten hosszan és sokáig.

REBEKA Valamit tenni kell!

ANYA Valamit tenni fogunk!

REBEKA Ez nem maradhat annyiban!

ANYA Ha kell, lebombázzuk Kambodzsát.

REBEKA A földdel tesszük egyenlővé, és beszórjuk sóval.

JÁNOS És elnevezzük Karthágónak.

REBEKA Csak ne lennél ennyire kurva művelt, hogy ennyire...

ANYA De mennyire...

IRINA Kis csapatunk tette kész, eltűnik majd mind, mi kosz falucskánkra települt, sörrel telik meg a pult...

JÁNOS Bravó, bravó! Mégis, mit terveztek?

ANYA Elmegyünk...

REBEKA ... a Kambodzsába...

IRINA ... s belepisilünk a rocskába.

JÁNOS Ez most hogy jön ide?

IRINA Mi megyünk oda.

ANYA Jössz te is!

JÁNOS Nem. Én mást tervezek. Setét eszmék borítják eszemet, szívemben istenkáromlás lakik...!

IRINA De szép! Hiszen te költő vagy! Ezt te írtad?

JÁNOS Hm... én írhattam magamban, nem írtam le, úgy papírra... csak hamarjában rögtönöztem... kiszaladt belőlem... úgy nagyhirtelen...

IRINA Édesem, imádlak! Gyere velünk Kambodzsába!

JÁNOS Megyek a picsába, nem Kambodzsába. Nekem terveim vannak. Meglátjátok, hamarosan büszkéek lesztek rám! Hamarosan... hamarosan... hamarosan...

János minden „hamarosan” kimondása után egyet lép hátra, miáltal hamarosan eléri az ajtót, azon át háttal kilép az udvarra, hamarosan hallatszik a kapu nyitódása és csukódása, s mind távolabbról a „hamarosan... hamarosan”... míg el nem hal.

II. JELENET

Miska kocsmája. Az ablakon neon, bentről fordítva látjuk a Kambodzsa feliratot. Még a Kádár-éra idejéből itt maradt bútorok éktelenkednek a füstös helyiségben, a pult viszont újnak látszik, ettől aztán végképp elviselhetetlen a hely eklektikája. A falon két kép, egyiken Rákóczi fejedelem mosolyog felemelően a kocsmáé népe, a másikon Marilyn Monroe, vagy egy arra hajazó szépség igyekszik széles vigyorral és nem kellő lendülettel lefogni a nyaka felé fölfújódó szoknyáját. A söntés fölött címer, alatt kereszt, a kereszt alá már nem fért semmi. Ott általában Misa feje látszik. Ahogy most is. Teljesen elérzékenyült magától és a nagy kocsmái magánytól.

MISA Ezek a bánatos délutánok. Kedvem lenne sírdogálni, sírdogálni, mint kisgyerekkoromban édesanyám kötényébe bele. Gyermekkor, áldott gyermekkor. A levegőben szitakötők szálltak, kéken, pirosan, zölden és sárgán, a mák eldobálta virágjait a kertben, messziről bánatos tehénbúgást hozott a szél, ha volt szél, ha nem, akkor is lehetett hallani a tehénbögést, fecskék ficseregtek az eresz alatt, vadgalambok búgtak a gesztenyefák sűrű lombjában, és jött a fagyaltos is delente, az Andorka, aki ötven fillérért mérte a fagyaltot, és amikor elég messzire kerekedett már a kapunktól, utána kiabáltam: Andorka, szarok a markodba, abbéli reménnyel, hogy elfelejti másnapra, és vagy elfelejtette, vagy nem akart rá emlékezni, de soha nem vágott pofán. Akkoriban nem bántották a gyerekeket... nem tudom, most bántják-e, csak amit az újságban olvasok, azt tudom, két hónapja rossz a tévém, de ez a kurva szerelő képtelen átjönni a harmadik faluból, hogy kicseréljen benne valami csövet, el vagyok zárva a nagyvilágtól, szerencsére a postás minden nap meghozza az újságot, na, ma is ez a hír a...

Az ajtóban megjelenik a három nő. Elöl Margit, a hős anya pózában, mögötte Rebeka, az orleani szűz megátalkodott arckifejezésével, leghátul pedig ott illegdél-billegdél Irina, és valami versecskét mormolászik, de senki se figyel rá. Misa az ajtóhoz ugrik, és széttárja a karját.

MISA Sajnálom, hölgyeim, a presszó zárva, ebédszünetet tartok éppen. Kérem keressenek maguknak máshol szórakozási lehetőséget.

ANYA Na, te ne szórakozzál, Misa! Ebédszünetet, délután ötkor, Misa! Hát ki látott már ilyet, Misa?

REBEKA Ebédszünetet nem szokás kocsmákban tartani, a kocsmáros felszolgálás közben majszolja el a szendvicsét, feltéve, ha van rá ideje, és van hozzá foga.

IRINA Nem sok báj ragadott rá, s képe ravasz, mint a hódé, jó lenne, ha hó hullana most, és ellepné pofáját a hólé!

MISA Ezt meg sem hallottam. Különben se zsánerolom a verseket.

- ANYA Na, bemehetünk?
- MISA Na, nem!
- ANYA Misa fiam, jársz te színházba?
- MISA Színházba? Egyszer voltam már, de akkor sem tetszett. Járjon oda csak a sok más hülye.
- ANYA Csak azért kérdezem, mert túl hamar jutunk el a te dramaturgiád szerint a konfliktushoz. (Anyám, milyen jó, hogy erről is olvastam az újságban...)
- MISA Ezt nem teljesen értem. Drama... durgija... meg miféle konfliktusról beszél?
- REBEKA Anya arra céloz, a maga derűs és türelmes módján, hogy valami bevezető kellene a be nem engedés elé.
- MISA Miféle bevezető? Talán kivezető...
- ANYA Az kell, hogy indokold meg, hogy miért nem akarsz bennünket beengedni.
- MISA Ja, hogy felvilágosítás. Na, annak nincs akadálya. Hát, kérem, mint tudják, ennek a presszónak a neve...
- REBEKA Ne presszózzál már itt, amikor ez csak egy lepukkant vidéki kocsmá...
- MISA Már bocsánat, de a vendéglátóhelyem minőségét hadd végezzem el én magam, a saját szakértelmem szerint. Ki kell jelentenem, hogy ez egészen egy presszó. Nézd meg ezeket a modern székeket, az amerikai eszpresszókat megidéző neont ott kint... de mindegy is, kár a szóért. Beszéljünk egyenesen, avagy, térjünk a lényegre! A hely neve, önök előtt sem titok, Kambodzsa.
- ANYA Na és ha Kambodzsa?
- MISA Nincs na és ha Kambodzsa.
- ANYA Ha nincs na és ha Kambodzsa, akkor a konfliktust egy kicsit arrébb toljuk. Rajta, Rebeka, hegyibe!

Váratlan gyorsasággal nekirohan Misának, Rebeka szorosan az anyja nyomában, mindhárman beesnek a kocsmá belterébe. Feltápaszkodnak, fújtatnak, Margit elneveti magát.

- ANYA Na, most már Beyrútban vagyunk. Akarom mondani, Kambodzsában. Nálam ez egyre megy, csak te csinálsz ebből faxnit, Misa.
- MISA Ez erőszak volt kérem, a legdurvább és legközönségesebb erőszak, ha lenne körzeti megbízott...
- REBEKA De nincs...
- MISA De ha eljátszunk a gondolattal, hogy lehetne, akkor magukat most birtokháborításért feljeleneném, s már szirénázna is a rendőrautó a dutyi felé kiskegyedékkal.
- ANYA Ugyan miért?
- MISA Betörték erőszakkal Kambodzsába, se útlevel, se vízum...

ARISZTOPHANÉSZ • HAMVAI • NÁDASDY • HORÇAS

LÜZISTRATÉ



Lüzistraté, színházplakát (Rendező: Horgas Ádám – 2009)

ANYA Útlevel? Vízum? Te megbolondultál.
 MISA Rendben, hagyjuk a formaságokat. Önök innen ki vannak tiltva!
 REBEKA Kik azok az önök?
 ANYA Elértünk a konfliktushoz! Na végre! Kik is azok a kitiltott önök?
 REBEKA A Drónok.
 ANYA Irina, kislányom, ne ácsorogjál már ott kint, te nem vagy (még) Drón, te beléphetsz a Kambodzsába, rád nem vonatkozik a kitiltás.
 IRINA Lépek kettőt, csillagot lépek, lépek hármat, páráll az élet, lépek négyet, a boldogság szétvet, lépek ötöt, az álom mögött fölragyog az igaz út: ez a Beyrút igen rút.
 MISA Pardon. Kambodzsa.
 IRINA Kambodzsa... szarok a markodba... hihi.
 ANYA Én egy nagyfröccsöt kérek tisztán, előtte egy fél szilvát.
 REBEKA Én egy fél szilvát kérek, utána egy nagyfröccsöt tisztán.
 IRINA Innám az istenek nedűjét, enném a mannát, hogyha az emberek nekem ezt hannák, marad a vodka nagyföccsel tisztán, ezt itta hajdanán az Izolda és a Trisztán.
 MISA Elfogyott a pálinkám.
 ANYA Ühüm.
 MISA Elfogyott a szikvizem.
 REBEKA Ühüm.
 MISA Elfogyott a borom...
 IRINA Jézus akkor megáldá a vizet, mindenki bort iszik, és senki se fizet.
 ANYA Ördögöd van, Misa, vagy netán szólítsalak Miskafa padisahnak?
 IRINA Szólítsuk őt bégnek, kint ártatlan bárányok bégnek, bégnek neki a kék égnek, miközben lángokban állnak és égnek...
 REBEKA Hagyjuk most az apokalipszist hátra! Anyám azt akarta mondani, hogy véletlenül van nála egy-két üveg bor. Nálam meg pálinka és szikvíz. Ne mondd azt, hogy a poharaidat sem használhatjuk?
 ANYA Legfeljebb a végén te fizeted ki a fogyasztásunkat.
 MISA Itt nincs helye tréfának. Én törvénytisztelő ember vagyok. Ha az van az újságban, hogy Kambodzsából kitiltották a drónokat, akkor nekem is kutya kötelességem a Drónokat kitiltani.
 ANYA De ez nem az a Kambodzsa!
 MISA Kérem szépen, itt nincs ilyen, hogy ez a Kambodzsa, meg az a Kambodzsa, Kambodzsa van, és kész, és maguk ki vannak tiltva.
 ANYA Mi bajod van neked a Drónokkal?
 MISA Nekem tulajdonképpen semmi bajom magukkal, azon kívül, hogy a Jánost utálok, mint a harmadnapos szart, a maga nagy büdös száját ki nem állhatom, Rebeka kisasszony felé vannak nem titkolt vonzalmaim, amelyek a reménytelenség tavában halnak el, Irina kisasszony meg lükecske, de nem ellenszenvesen az.

ANYA Ha már így állunk, tudja maga, mi az a drón?
 MISA Maguk a drónok.
 REBEKA És elképzelhetőnek tartja, hogy mi itt vagyunk Drónok, és Kambodzsában tudnak rólunk, és kitiltanak bennünket onnan innen?
 MISA Ezen már én is gondolkodtam. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a kambodzsaiak számon tartják az én kis Kambodzszámot, és magukat innen kitiltották. Ne kérdezzék, hogy miért, én sem kérdezem, hogy miért, ha semmiért, hát semmiért. De az is lehet, hogy elkövettek valamit Kambodzsa ellen. Lehetséges, hogy nem direkt. Elképzelhető, hogy nem is tudnak róla. De a kambodzsaiak nagyon érzékeny lelkek, nekik egy kis sértés is elég a kitiltáshoz, azt gondolom.
 ANYA Azt se tudom, hol van az a Kambodzsa.
 MISA Hát itt. Nem látja? Itt, ahol maga van éppen.
 REBEKA Mintha azt mondtad volna, hogy vannak felém bizonyos vonzalmaid?
 MISA Ezt mondtam volna? Vajon, miért mondtam volna ezt, ha nem is mondtam volna ezt?
 IRINA Titkolt szerelem foga rág, add oda neki kicsi lány a szád, add oda neki nagy fiú a kezed, boldog leszel vele, s boldog lesz veled, piros nap aranya pillog a világra, ne hasonlítsál egy nagy szőrös valagra, hasonlítsál te csak éjszakai lángnak, a függönyökön túl rád édes órák várnak – csak nyalogassad őket!
 MISA Ez esetben végképp áthágnám a törvényt.
 IRINA Egy kis hágás, egy kis rágás, egy kis rázás, egy kis rózsás illat, s az emberből máris kitör az állat.
 ANYA Irina, te mindig fején találod a szöveget.
 IRINA Más szöveget, mert az kiáll, hiába van sötét.
 MISA De akkor, hogy is vagyunk azzal a maguk konfliktusával? Ott vagyunk már, vagy még csak előjátékozgatunk, és csak itt vagyunk?
 REBEKA Sajnos, súlyosan ott vagyunk. Elmondom a lényegét, ha jól figyelsz. Mi innen, Drónok, ki vagyunk tiltva.
 MISA Várva csak... Mintha valami itt zümmögne...
 ANYA Légy.
 MISA Méh.
 ANYA Akkor legyen méh! Mondd csak lányom tovább neki a konfliktust, egyenesen a szemé közé.
 REBEKA Szóval, mi ki vagyunk tiltva, de bent vagyunk. Nem adsz nekünk inni, de mi iszunk. Akkor tehát, kint is vagyunk, meg bent is vagyunk, ezt hogyan magyarázod meg nekik?
 MISA Kinek kellene megmagyaráznom?
 ANYA Hát a kambodzsaiaknak. Akik a kitiltást hozták. Két Drón is bent randalírozik a kocsmában, a kitiltás ellenére.

- MISA Nem tudom megmagyarázni. Felszólítom önöket a távozásra, és távozásuk után nyomban kiírom az ajtóra, hogy a Drónok mától és mindenestől ki vannak a Kambodzsából tiltva.
- REBEKA Elkéstem a kiírással, édeske. Mi még bent vagyunk itten. És még sokáig bent is maradunk. De ha akarsz, segítettünk rajtad.
- MISA Nem kell a segítségük. Menjenek innen minél gyorsabban, mert...
- ANYA Mert?
- REBEKA Mert?
- IRINA Mert? Miért? Van kevert?
- MISA Várva csak... Valami megint zümmög, és ez nem légy. A zúgásából ítélve – ez egy here.
- REBEKA Ne nagyképűsködj! Itt csak te vagy férfi. Még hogy a te heréd zümmögni is tud... hát, ha ez így van, barátocskám, akkor te nagy spíler lehetsz...
- ANYA Dehogy a heréje! A gyávasága zümmögi keresztül-kasul át a kocsmá légtérét. Van is ennek heréje!
- REBEKA Nem hallottál még olyat, hogy a gyávaság zümmög, akár az őszi légy?
- MISA Inkább az őszi méh... a here... Nem. De majd odafigyelek.
- ANYA Oldjuk meg ezt a lehetetlen helyzetet, Misa, de ha akarsz, tőlem lehetsz Muszkafa is.
- MISA Oldjuk, oldjuk, de hogyan?
- ANYA Erőszakkal.
- MISA Még tovább akarnak velem erőszakoskodni? Ezt a leghatározottabban kikérem magamnak!
- REBEKA Nem. Szó sincs semmiféle bántásról. Csak eljártsszuk az erőszakot.
- MISA Ezt nem értem.
- IRINA Férfi az erőszakot nem érti, ő csak a nőket keféli, aztán meg ha nem egészen, siránkozik az egészen...
- ANYA Azt hitetjük el a világ felé, hogy elfogtunk, és bezártunk a raktárba.
- MISA Várva csak... Valami megint zümmög.
- REBEKA A fejedben zümmög a heréd. Most már elég! De lehet, csak az eszed erőlködik, hogy elinduljon. Tudod, a rozsdás fogaskerekek, meg a homok a kerekek között. Az is surrog...
- MISA Valaki megmagyarázná ezt a bezárás csejt?
- ANYA Na figyelj, te törvénytisztelő kocsmáros! Lehet, hogy a zümmögéstől nem hallottad. Bezárunk ide a raktárba, erőszaktevést színlelve rajtad. Egyszóval, túsul ejtettünk.
- REBEKA Én meg bemegyek hozzád őrnek.
- ANYA Azt már nem! Na, akkor fog csak zümmögni a heréje, ha te bemész oda őrnek...
- REBEKA De mamácska, a túszt legalább egy túszejtőnek mindig őrizni kell abban a helyiségben, amelyikben tartózkodik. Még kárt tesz magában,

- vagy mit tudom én. Én őrzöm ott bent, te iszol itt kint, aztán várjuk a csodát, vagy Jánost, vagy Irina mondd neked szép verseket.
- IRINA Já k vám pisu, csivőzsebolse... én írok levelet önnek...
- ANYA Anyácskádnak irkáljál, kislányom leveleket, ő szereti olvasni őket.
- MISA És ha jönnek...
- REBEKA Kik jönnek?
- MISA Hát ellenőrizni azok, hogy a Drónokat kitiltottam-e a presszómból, akkor majd azt látják, hogy foglyul ejtettek, egy raktárban tartanak megkötözve, közben fölisszák, amit a helyiségben találnak. Nem is rossz alibi...
- ANYA Pontosan így lesz. Egy Drónnak az ilyesmi, mint egy túszejtés, meg se kottyán. Megjegyzem, a fölívás sem. Na, menjetek, Rebeka, de aztán semmi etyepetye züm-züm odabent... na, legfeljebb egy kicsi, hogy ez a kambodzsai bérenc ne érezze magát teljesen árvának. Adunk a genfi egyezménynek!

Rebeka és Misa bemennek a raktárba. Hallatszik, hogy fordul a kulcs a zárban.

- ANYA Hohohó! A túsok ajtaját kívülről szokás bezárni. Ide azzal a kulccsal!
- REBEKA *(fányalogva kinyújtja a kulcsot)* De aztán kopogj, ha be akarsz jönni! Minden túszejtőnek kopognia kell az ajtón, ha a túsához be akar lépni, nehogy olyan helyzetben találja, ami illetlenségnek tűnhetik.
- MISA *(bentről)* Valami zúg. Valami méh...
- REBEKA A méhem...
- MISA Akkor már nem is félek. Kicsit olyan fémesen zúg, mintha parányi helikopter keringene, itt valahol, a légtérben. Mintha drón...
- ANYA Hülye! Pont te ne tudnád, hogy a drónok a Kambodzsából ki vannak tiltva!
- IRINA Elmaradt a háború, fennmaradt a béke, elcsitul a vad viszály, csókra csüng a széle, benn a raktár egyre-egyre hangosabb az egy meg egyre, jól van, jól van, gyerekek, forognak a kerekek, igyál Anya, fér még beléd, nagy dolgok néznek még eléd, csak figyelj!

III. JELENET – A DRÓN VISSZAVÁG

Ismét Drónék jól ismert nappalijában vagyunk. Rebeka és Misa szerelmesen diót tör. Margit valami női magazint olvas, közben hosszú szipkából szívja a cigarettafűt. Irina az ágyon ücsörög, a lábát lóbálja, és álmodozik. Szép életkép, ám van benne valami képtelenség. Életképtelenség. Sokáig hallgatnak, ropog a dió, száll a kéklő cigarettafüst, fel-felcsillannak Irina kacská rímei. Akár egy békés család. Csak éppen a családfő hiányzik. Nem feltétlenül id. Drón Jánosra gondolunk, aki békésen porlad a faluszéli temetőben,

sokkal inkább az ifjabbra, aki pár nappal ezelőtt kihátrált a házából, ki az udvarból, ki a kapun, ki háttal, és beleveszett a semmibe. Valahogyan azért mégis itt van közöttük, érzik ezt mind, s ha nem is várják, nyugtalanítja őket, hogy akármikor megjöhet.

- MISA Várva csak... Valami már megint zümmög. Méh... here...
- REBEKA Már csak az hiányzik, hogy megint a heréd...
- MISA Erre meg azt mondom, három.
- REBEKA Aszt te fogod megszülni, a harmadikat, baszkikám.
- MISA Csakis megcsinyányi. Nekem csak ennyi benne a dógom. *(Röhög.)*
- ANYA De nagy legény lett belőled? Azt hiszed, Misa, hogy minden el van felejtve? Elfelejtve, hogy egy rongy kis mínuszos hír miatt kitiltottad a Drónokat a kocsmádból? Ha nem ejtünk akkor túsul, máig eljárhathánánk a Kambodzsza előtt száraz torokkal.
- MISA Az már csak így lenne. Az ember megtévedhet információhiány okán. Akarom mondani, elleninformáció híján. Akarom mondani, a hír szabad folyása bedugulásától.
- IRINA Nem messze már a szerelmem, lépte itt van a nyomomban, szellőt hoz a homlokán, ereszkedik hegytetőn, kínálkozik kerek hold, mindenféle mesés hölgy, ő csak jön, csak jön, csak jön, egyszerre csak beköszön... hu!

Összerezzennek, mindenki az ajtó felé néz, és mindenki riadtan. Aztán egymásra, mintha a másik riadalmával akarná eltakarni a sajátját. Van miért félniük? Vagy csak egyszerűen három nap elég volt hozzá, hogy megszokják János nemlétét közöttük?

- REBEKA Én nem tudom, de nekem olyan dobogni a szívem kezdett hirtelen, hogy még beszélni is elfelejtek nagy izgalomban
- ANYA No, ha meggyön, lesz igazi riadalom. Tán még vér is folyik.
- MISA Én nem félek tőle. Öljön meg, ha akar, én nem, nem én, és nem és nem... tőle.
- IRINA Lépte egyre közeleg, hamar ajtóban topog, vállán kihült csillagok, fején száraz harmatok. Szeme jár csak szüntelen, mint bársony szél réteken, bebújik majd minden résen, legyünk ehhez mind majd készen...
- ANYA Ördög beléd, te lány, régen olyan szép verseket mondtál, most meg csak ijesztegetsz velük.
- REBEKA Csak nem félsz, hogy hazajön?
- ANYA A fiam. Hazavárom.
- MISA Megkértem a kezedet, vagy nem kértem meg a kezedet?
- REBEKA Megkérted.
- MISA Ide adta a kezét, vagy nem adta ide a kezét?
- ANYA Odaadta... azt is... még szép, hogy oda, azok után... de hagyjuk is!
- MISA Akkor kinek van mi félni valója, na, ki vele?

REBEKA Csak most itt olyan nyugalom van. Törjük a diót, nem ordít, hogy zavarja a ropogás, anyuska bent cigarettázik, nem zavarja ki a ház elé, Irina mondja a maga kis verseit, nem fintorog rajtuk. Most olyan nyugalom van.

MISA Sose szerettem, mert mindig pökhendi volt. Rátarti Jancsi, így híttuk a háta mögött. Ment mindig peckesen, mintha karót nyelt volna.

ANYA Szép, egyenes legény.

MISA Nagy mulya tök.

REBEKA Ezt nem kellett volna.

MISA Esküszöm, hogy valami zümmög.

ANYA Méh.

REBEKA Jaj... here.

IRINA Züm, züm, méhecske, csöppenjen a mézecske fémes élekre, életekre, lélekre...

ANYA Nem mondta meg, hova ment.

REBEKA Neki soha nem kell megmondania, hogy hova megy.

ANYA Mert ő a nagy Drón János, a még nagyobb Drón János fia.

REBEKA Aszt nem vitte semmire ez se.

ANYA Aszt mégis parancsolgat nekünk egyfolytában.

MISA Maguk nem is szeretik.

ANYA Mindenki szereti. Csak a maga módján.

MISA Ugat a kutya.

ANYA Nincs is kutyánk. Mi az, már nem zümmög?

MISA Most nem. Lehet, hogy átment ugatásba.

ANYA A méh!

REBEKA Jaj! A here?

MISA Még sose hallottak mutánsokról?

Tanáctalanul elhallgatnak. Misa és Rebeka törli a diót, Margit rágyújt egy újabb cigarettára, Irina megint versbe kezd. Kintről léptek közelednek. Valamennyien az ajtóra merednek. Belép János. Kezében valami hosszúkás dobozféle, óvatosan leteszi az asztalra, csak azután köszön.

JÁNOS Adjon isten, akinek nincs, szép jó estét!

ANYA Fiam!

REBEKA Bátyám!

IRINA Én kedvesem!

MISA A peckes.

JÁNOS Megjöttem.

ANYA Látjuk. Aszt hun meg merre?

JÁNOS Csak itt a közelben. Kicsivel se messzebb.

REBEKA Sok minden történt, mióta nem voltál itthon.

JÁNOS Tudom.

REBEKA Tudod?

JÁNOS Ja. Tudom.

MISA Meg sem lepődsz, hogy itt vagyok?

JÁNOS Azon lepődnék meg, ha nem lennél itt.

ANYA Aszt elmentünk a kocsmába.

JÁNOS Tudom.

ANYA Azt is tudod, hogy belöktük az ajtót Misástul, úgy mentünk be?

JÁNOS Azt is tudom.

REBEKA Azt nem adott nekünk pálinkát se, fröccsöt se tisztán a Misa.

JÁNOS Tudom, no.

ANYA Akkor azt is tudod, hogy mit csináltunk?

JÁNOS Már hogyne tudnám.

REBEKA Na mit?

IRINA Egyszer csak hazajön, azt mondja, tud mindent, lelkemben forróság, lángban áll az ingem, hazajött egyszercsak, mindent tud, azt mondja, honnan tud mindent ő, honnan volt rá gondja?

ANYA Honnan volt rá gondod?

JÁNOS Volt.

REBEKA Na, aztán, hogy a Drónok betörték a kocsmába, és a Misa nem adott inni nekik, mi történt?

JÁNOS A Drónok túsul ejtették Misát, és bezárták a raktárba.

ANYA Aszt tényleg úgy történt.

JÁNOS És bezárták vele Rebekát is, hogy ott bent őrizze, míg meg nem érkeznek a kambodzsaiak.

REBEKA De nem érkeztek meg.

JÁNOS Nem érkeztek meg. Ti meg ott ketten jól éreztétek magatokat.

MISA Ezt meg hogy érted?

JÁNOS Nemileg, kisfiam, nemileg. Volt ott etye, meg petye, meg pirospacsi, nyalakodás, furakodás, meg ami csak belefért.

REBEKA Aszt ezt meg honnan tudod?

JÁNOS Tudom.

ANYA Aszt nem gyöttek a kambodzsaiak a Kambodzsába, hogy felelősségre vonják Misát, amiért a kitiltott Drónokat beeresztette a kocsmájába, aszt elgyöttünk onnan mindahányan, mert hogy minek is maradtunk volna ott tovább. Gyött a Misa is.

JÁNOS Elgyöttek. Misa megkérte Rebeka kezét, ha már amúgy is megkufircolta a raktárban, ráadásul kétszer is.

MISA Egyszer... másfélszer legfeljebb...

JÁNOS Ne vitatkozz! Bizonyítékom van rá, hogy kétszer.

MISA Aszt hon a bizonyítékom?

JÁNOS Jó helyen.

ANYA Akkor azt is tudod, hogy mi volt itthon?

JÁNOS Azt is.
 ANYA Rágyújtottam, na, idebenn, hogy nem voltál itthon... idekünn voltál.
 JÁNOS Van is büdös idebenn.
 ANYA Ha mindent tudsz, akkor hallgassunk!
 JÁNOS Még nem mondtam el mindent.
 REBEKA Mi mindent tudunk, ami itt történt, mióta nem voltál itthon. Mit akarsz még elmondani?
 JÁNOS Aszt miért féltetek, hogy meggyövök haza?
 ANYA Féltünk? Inkább vártunk...
 JÁNOS Vártak. De nyugalmasabb volt nélkülem, nem mondták-e?
 REBEKA Ezt csak úgy mondhatta valaki, véletlen... tévedésből.
 JÁNOS Ja. Nem ordítottam, hogy ropog a dióhéj, mert nem voltam itthon, nem mondtam, hogy menjen ki anyuka a büdös cigarettájával, mert nem voltam itthon, nem vágtam pofákat Irina gyöngyfűzéire, mert nem voltam itthon... Misa meg hát...
 MISA Én akár el is mehetek.
 JÁNOS Fölösleges. A pökhendi Drón János, a Rátarti Jancsi már kiöklendezte a karót, amit annak idején lenyelt, és ami titeket annyira zavart. A nagy mulya tök is kipukkant.
 MISA Aztat csak úgy mondtam, nagy haragomban, szerelmetes gondban...
 IRINA Szomorú a kedvesem, beszél, de nem kedvesen, alig-hangja panaszos, lelke sajog belül most, forr, mint a hónapos must, a szerelme zavaros.
 ANYA Mit akarsz mondani még?
 JÁNOS Hogy igazatok van, tényleg nem vittem semmire. És már nem is fogok nektek többé parancsolgatni.
 REBEKA Miért nem? Már úgy megszoktuk. Hiányozni fog.
 ANYA *(feláll, a fiához megy, megrázza az ingénél fogva.)* Elég volt a tréfálkozásból. Eljött a tisztázás ideje. Honnan tudsz te mindent?
 MISA Hon vannak a te bizonyítékaid?
 JÁNOS Ebben a dobozban. Itt. Ebben. Ni. Mind.
 ANYA Mi van ebben a dobozban?
 MISA Lehallgató, mi?
 JÁNOS Nem egészen.
 REBEKA Ha nem lehallgató, akkor mi?
 JÁNOS Más. Valami, amit annyira üldözöl. Egy drón.
 ANYA Micsoda? Egy drón? Mi az, hogy drón?
 JÁNOS Egy egészen egyszerű kis szerkezet. Pilóta nélküli kis repülőgépecske.
 REBEKA Mínek egy ilyen drón... akárkinek?
 JÁNOS A drón szolgáltatásai többek között távérzékelés...
 ANYA Te távolról érzékeltél bennünket?
 JÁNOS Igen. Folytatom. Légi felmérés...
 IRINA Felmértél minket az égből, a légből, a mindenségből...

JÁNOS Igen. Folytatom. Ortofotó-készítés...

MISA Le is fotóztál minket... csak úgy, orto... a raktárban is, közben is...?

JÁNOS Igen. Folytatom. Felderítés...

ANYA Felderítettél bennünket?

JÁNOS Igen. Folytatom. Megfigyelés...

REBEKA Megfigyeltél bennünket, mi, te kukkoló!

JÁNOS Igen. Ezt mind megtettem. Kíváncsi voltam, hogy mit csináltok, mit beszéltek, amikor nem vagyok itt.

MISA Álljunk meg egy percre. Az a zümmögés tehát, amit folyton hallottunk, nem méh volt...

REBEKA Jaj! Nem is here...

MISA Hanem... a drón!

IRINA Drónon Dróntávérzékel, szívünk fölött zörgést észlel, drónonDrón légi felmér, mennyit ér ki semmit sem kér, drónonDrón s az ortofotó, lelkünk neki kicsi folyó, drónonDrón csak felderít, az idő lova felnyerít, zümmögj-zümmögj kicsi drónom, vigyél át a halálomon.

MISA Álljunk meg még egy percre! A Kambodzsából ki volt tiltva a drón. És te mégis becsempészted, hogy kémkedhess utánunk! Ez törvénybe ütköző cselekedet.

JÁNOS Ne bomolj, Misa! Csak tiszta vizet akartam önteni a pohárba.

ANYA Sikerült. Honnan van neked ilyen... drón-izéd?

JÁNOS Beszereztem egyet. Hamar ment.

ANYA Azt látom. Aszt drága volt-e, fiam?

JÁNOS Egy kisebbfajta vagyon. De megérte.

ANYA És te kisebbfajta vagyont voltál képes arra áldozni, hogy kémkedj és szaglássz utánunk! Megless bennünket, meglopod a nyugalmodat, a békénket...

JÁNOS Nem utánatok kémkedtem. A lelketek után kutattam. Azokról készített felvételeket ez a masina.

ANYA Mit akarsz te kezdeni a mi lelkünkkel, Drón János? Eladod őket?

JÁNOS Megismerni, anya. Csak megismerni.

ANYA És most már megismerted a lelkünket? Ezzel a géppel ismerted meg a lelkünket?

JÁNOS Talán. Most már többet tudok rólatok, mint mielőtt elmentem.

ANYA Jobb így most neked?

JÁNOS Nem jobb. Nehezebb.

ANYA Ne akard, hogy sajnáljalak! Magadnak kerested a bajt. Igazuk volt a kambodzsaiaknak, hogy kitiltották a drónokat. És neked is, Misa, hogy kitiltottál bennünket a kocsmádból. Bocsánatot kérek tőled!

JÁNOS Mit akarsz ezzel, anyám?

ANYA Hogy menj most el innen! Ezennel az én házamból is ki van tiltva drón-örökre!

JÁNOS A lelkiismeretedet tiltod ki!
ANYA A lelkiismeretemet bízd rám, azt elintézem én magamban. Indulj, vidd magaddal ezt a szart, és vissza se nézz ránk többé!
JÁNOS Egyszerre két drónt is kitiltasz a házadból? Hát ez a drónok sorsa? A drón végül homokos, vizes síkra ér... De melyik drón a kettő közül?
REBEKA Nem hallottad, anya mit mondott? Vidd innen azt a rohadt masinádat, vidd, magaddal együtt!
JÁNOS Magamtól is elmentem volna. Irina, te maradsz?
IRINA Valahová menendez, menek. És valahol lakozandasz, én es lakozom.

János fölemeli az asztalról a dobozt, és a bóna alá veszi. Kézen fogja Irinát, és köszönés nélkül kihátrálnak az ajtón. Hallatszik, ahogy végigmennek az udvaron, azután becsapódik utánuk a kapu. Hatalma csönd támad. Rebeka mozdul először, folytatja a diótörést. Majd Misa is csatlakozik hozzá. Margit rágyújt egy újabb cigarettára. Csöndben dolgoznak, némán füstöl. A hiány mind erősebben betölti a szobát. A hiány szomorúsága. Egyszerre Misa abbahagyja a diótörést.

MISA Várva csak... Nem halljátok?

A többiek hallgatóznak.

REBEKA Nem hallok semmit.
ANYA Én sem hallok semmit.
MISA Hallgassatok! Ez nem zümmögés...
ANYA Valamit hallok... ez nem zümmögés.
REBEKA Már én is hallom... és ez nem zümmögés.
MISA Inkább olyan...
REBEKA Olyan inkább...
ANYA Inkább szárnyverdesés... surrogás...
MISA Valóban. Mintha szárnyak.
REBEKA Ezek szárnyak!
ANYA Ezek nem madárszárnyak...
MISA Ezek egészen más szárnyak...
REBEKA Egészen más szárnyak ezek...
ANYA Ezek...
MISA Ki ne mondd!
REBEKA Nem mondom ki!
ANYA Ezek angyalszárnyak!
ANYA Úristen!
REBEKA Ne káromkodj, anyám!

VÉGE

WILLIAM Shakespeare

HAMLET



fordította: György Molnár • fordította: Bátkóczy István • fordította: Csukor Balázs
színház: Színház- és Filmművészeti Egyetem • bemutató: 2015. június 1.

Hamlet, színházplakát (Rendező: Csukor Balázs – 2015)